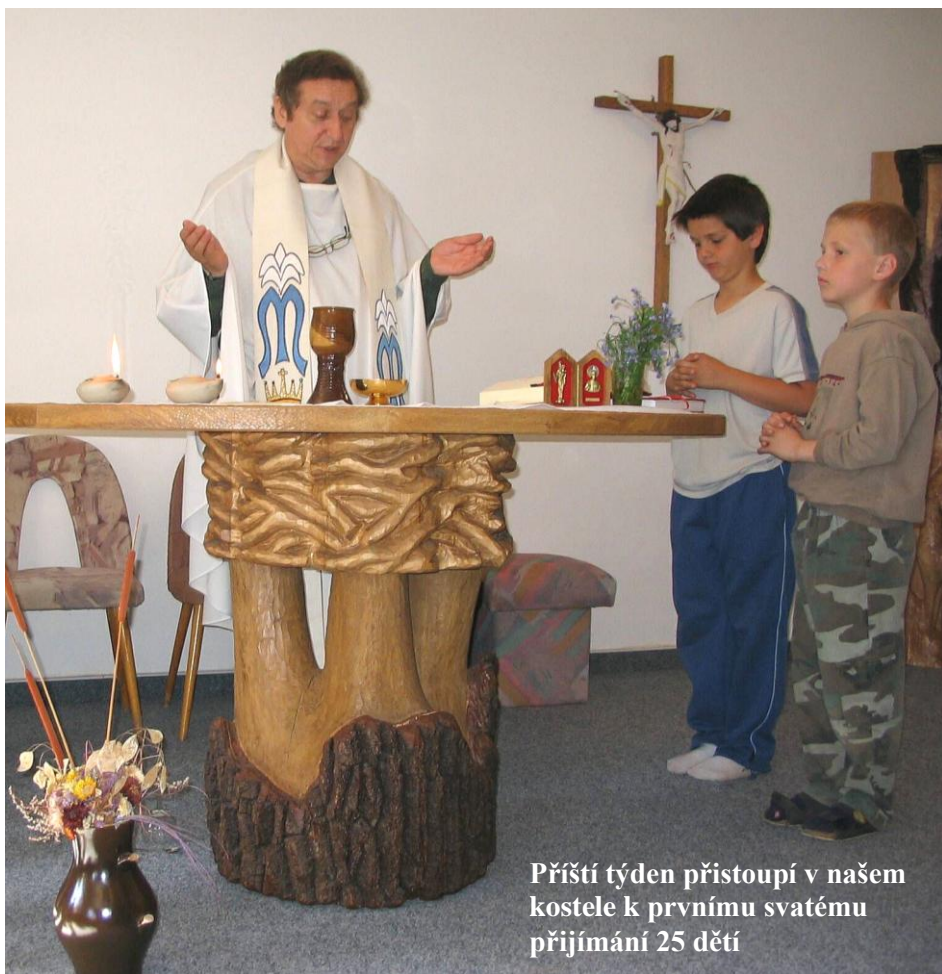

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
3. ROČNÍK – ČÍSLO 29 – ČERVEN 2005

Příští týden přistoupí v našem kostele k prvnímu svatému přijímání 25 dětí

Duchovní slovo

Máme zde opět měsíc červen. V tomto měsíci věnujeme svou pozornost Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Srdce, jak víme, je symbol lidského nitra, tedy duše, a také symbolem našich emocí. Jsou různé city, které můžeme prožívat, ale ten nejhezčí je, když víme, že jsme milováni a také, že můžeme mít někoho rádi. Pán Ježíš během svého života na zemi, ale také nyní, když je v nebi u svého nebeského Otce, stále ukazuje svoji lásku k nám lidem. Protože má také jako my lidské citění, určitě touží po lidech, kteří ho mají rádi. O jeho lásce k nám nemůžeme mít žádné pochybnosti. Z toho, co čteme v evangeliích, vnímáme slova srdečná, slova o lásce a odpuštění, slova útěchy a také slova naděje. Lidské srdce bývá často nepokojné, vidíme to na našich náladách, které se velmi často mění. Jednou jsme naplněni velkým štěstím, jindy námi cloumá zlost. Jednou máme srdce otevřené a nejraději bychom se celí rozdali druhým. Jindy se zcela uzavřeme a nechceme nikoho vidět. Když se zaměříme na Srdce našeho Pána, můžeme získat vnitřní pokoj, klid a určitou vyrovnanost, kterou vidíme na Pánu Ježíši. To naše zaměření může mít určitou konkrétní podobu. Ve vztahu k bližnímu můžeme ovládat své špatné nálady a ukazovat druhým přívětivou tvář. K tomu potřebujeme častou pomoc od Pána Ježíše, proto ve svátosti smíření často napravujeme své srdce a ze svátosti oltářní čerpáme sílu k vnitřním zápasům, které svádíme sami ze sebou. Protože v těchto svátostech se nám dává sám Božský Spasitel, děláme mu svoji snahou radost. On sám říká, že „blaženější je dávat, než dostávat“ a On sám se nám přece chce co nejvíce dávat a pomáhat nám v naší snaze konat dobro na tomto světě. Dělejme radost našemu Pánu a tím nejvíce prospějeme sobě i bližním. Můžeme přispět i ke změně atmosféry v našem okolí. Do neúnavné a stálé snahy konat dobro Vám všem ze srdce žehná

otec Emil

První svaté přijímání

V neděli 12. června při mši svaté v 10 hodin přistoupí ve fryšáckém kostele 25 dětí, většinou z naší farnosti, k prvnímu svatému přijímání. Prosíme ve svých modlitbách za všechny tyto děti, aby den prvního svatého přijímání byl pro ně skutečným začátkem vědomého snažení žít v užším spojení s Pánem Ježíšem.

Děti, které přistoupí k prvnímu svatému přijímání:

Petr Bačůvka, Michal Dohnal, Kristýna Doleželová, Marie Görigová, Martin Hrbáček, Dominik Jasenský, Jan Kočenda, Klára Končáková, Martin Krajča, Antonín Laciga, Jan Lauterkranc, Jan Mrázek, Pavel Nášel, Veronika Nášelová, Lukáš Odstrčil, Daniel Petřík, Jakub Pospíšil, Kristýna Remešová, Pavel Richter, Stanislav Skalička, Tereza Stachová, Žaneta Štefková, Filip Vacula, Tomáš Vaněk a Stanislav Vyskala.

Na konci května se řada z nich zúčastnila duchovního soustředění na Orlím hnízdě v Beskydech – o tomto setkání si můžete přečíst na další straně.

Netradiční setkání pod Lysou horou

Setkání bylo určeno rodičům s dětmi, které letos 12. června přistoupí k prvním svatému přijímání. Potkáváme se v kostele, známe se od vidění a někdy nevíme, kdo ke komu patří. A tak v dnešní době, tak skoupé na společná setkání, zrodila se myšlenka – poznat se víc. Myšlenka se změnila v nabídku strávit společný víkend s dětmi, rodiči a P. Emilem v krásné přírodě pod Lysou horou. Myslím, že to byla pro mnohé ohromná příležitost zeptat se při

neformálních setkáních na věci, které nám mnohdy nedají spát, vyvolávají naše pochyby o víře a církvi, nebo na ty, které nám brání klást ostych. Tak či tak, doufám, že nikdo nelitoval společně stráveného víkendu. A co se tam vlastně dělo?

V pátek večer po krátkém přivítání a společné večeři jsme zahájili pobyt mši sv. s P. Emilem. Následoval „společenský večer“: mládež se věnovala ping-pongu, kalču a stolním hrám, dospěláci si povídali u kafe nebo se zapojili do her. Po 23. hodině, kdy se konečně podařilo veškerou mládež a „drobotinu“ po prvních dojmech uspat, povídali jsme si s P. Emilem snad o všech oblastech našeho bytí či nebytí. Ani jsme si nevšimli, že je už sobota půl třetí ráno. Diskutovalo by se dál, ale vidina perného dne, který už první ptáci začali vítat, nás zahnala do kanafasu.

Ráno přišlo velmi brzy. Za oknem zářilo sluníčko a ptáčci oslavovali nový den a my se k nim přidali mši svatou. Po mši se mládež vydala na minihřiště, kde se věnovala společným hrám, a rodičové měli duchovní přípravu s P. Emilem (u kafe a s výběrnými koláčky). Kolem 11. hodiny začala příprava pro mládež a současně i příprava oběda týmem našich maminek. Chlapi chystali táborák na večer, pruty na opékání, topili a dohlíželi „po chlapsku“ (slovy sem tam) na všudypřítomnou „drobotinu“ – tedy předškoláky.

Po obědě byla vyhlášena krátká „siesta“ a po 14. hodině jsme vyrazili na nedalekou vyhlídku pod Ondřejníkem. Krásný výhled do kraje, azurové nebe nad hlavou a kolotoč s houpačkami byl odměnou. Samozřejmě i nějaké to občerstvení a příjemné posezení pod otevřeným nebem bylo fajn. Na cestě zpět mládež, překypující úžasnou energií, nechala nás starší vzadu. Ještě, že se aspoň P. Emil „zapřel“ a držel s nimi krok.

Po návratu se za chalupou rozhořel táborák, a ke krásné vůni okolních jehličnatých lesů a rozkvetlé louky se přidala vůně opékané uzeniny, coby večere, a lidový zpěv doprovázený kytarou. Na závěr večera Lukáš Odstrčil zatroubil na trubku večerku,

P.Emil zakončil den modlitbou a hurá na kutě. Tentokrát mládež usnula o hodinu dřívě, ale nám dospělým to vyšlo zase až do pozdních hodin, kdy noc předává žezlo dni.

V neděli, po mši svaté, byl zahájen turnaj rodin v kalču (stolním fotbale). Po rozlosování se odehrávala neuvěřitelná klání, která se neobešla bez hlasité podpory diváků, výbuchů radosti a nakonec i nějaké té slzy zklamání. Během turnaje maminky chystaly oběd a pomalu se uklízela chalupa. Mládež si ještě zasoutěžila venku a dospělí evakuovali objekt. Po 14. hodině se v chalupě rozhostilo ticho, které po těch dvou dnech až bolelo v uších. V zámku zarachotil klíč a společný víkend už je pryč. Tak zase někdy příště...

P.S.: UPŘÍMNÉ DÍKY VÁM VŠEM, KTEŘÍ JSTE SE ODVÁŽILI PŘIJET, PŘÍSPĚT POMOČNOU RUKOU KE ZDARU AKCE A K OBOHACENÍ DRUHÝCH SVOU PŘÍTOMNOSTÍ.

-FK-

Naše poutní místa Blatnice pod Svatým Antonínkem

Poutní místo leží asi 14 km jižně od Uherského Hradiště. Blatnická hora (350 m nad mořem) s poutní kaplí sv. Antonína Paduánského (lidově zvaná Antonínek), se řadí k významným poutním místům Slováků. K její popularitě přispěl i známý malíř Joža Úprka, kterého pro zhotovení proslulých obrazů zachycujících atmosféru blatnických poutí na přelomu 19. a 20. století získal vlastenecký farář P. Mořic Růžička.

HISTORIE A POPIS POUTNÍHO MÍSTA

Podle pověstí bylo na Blatnické hoře staroslovanské pohanské obětiště a poté, v době cyrilometodějské mise, jedno z působišť věrozvěstů sv. Cyrila Metoděje, kteří z posvátné studánky křtili naše slovanské předky. Kapli sv. Antonína nechal vystavět majitel

ostrožského panství, kníže Hartman z Lichtensteina, v roce 1668 jako poděkování za uzdravení svého syna.

První pouť se uskutečnila v roce 1671. Kaple byla pro velké množství poutníků v roce 1696 rozšířena a z té doby pochází také erb nad hlavním vchodem. V době josefínských reforem byla kaple v roce 1786 nejprve uzavřena a pak odsvěcena, prodána a vydrancována. Ale díky žádosti blatnických občanů u císaře Františka I. bylo povoleno kapli obnovit. Blatnice se pak (v roce 1815) písemně zavázala nejen k obnově, ale i k další péči o kapli „na věčné časy“.

Do bohoslužebného provozu byla znovu uvedena v roce 1819 a od té doby církevní úřady v Olomouci povolily konání mší svatých i s kázáním po dobu letních měsíců a o nedělích a svátcích.

V okolí kaple je křížová cesta a studánka se „zdravou vodou“. U jižního průčelí je otevřená kaple s polním oltářem a sochou sv. Antonína, kde se konají bohoslužby, kterých se účastní mnohdy i desetitisíce věřících.

SVATÝ ANTONÍN PADUÁNSKÝ (1195 – 1231)

Kněz, řeholník a učitel církve, původem portugalský šlechtic, který žil v době svatého Františka z Assisi, do jehož řádu vstoupil. Pověst patrona ztracených věcí mu získala mimořádnou oblibu a jeho život lze shrnout do několika slov – chudoba, učenost a velký dar výmluvnosti.

POUTĚ A MŠE SVATÉ

- ❖ **místní pouť** – na svátek sv. Antonína (13. 6.)
- ❖ **hlavní pouť** – v neděli po svátku sv. Antonína
- ❖ **druhá hlavní pouť** – 14 dní po hlavní pouti
- ❖ **děkovná pouť** – poslední neděle v srpnu
- ❖ **dušičková pouť** – poslední sobota v říjnu

Mše svaté ve dnech poutí jsou v 8:00, 9:00 a 10:15 hodin a každou neděli v letním období v 15 hodin.

DUCHOVNÍ SPRÁVA

Římskokatolický farní úřad Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnice pod sv. Antonínkem č. 27, 696 71. Tel: 518 331 424
Internetové stránky: www.sweb.cz/FarnostBlatnice.

POZNÁMKA

Rodákem z Blatnice je i náš otec František Bezděk, kterému je toto poutní místo jistě obzvláště blízké...

-PN-

Mladé mamky v Praze

S pozvánkou na Mladé mamky přišla Milka a nakonec nás z Fryštáku vyjelo šest. Před odjezdem měla ovšem každá výčitky, zda má opustit své děti, zvláště když byly některé nemocné, ale před odjezdem se uzdravily, a tak jsme mohly všechny jet.

Opustily jsme 20 dětí, 6 manželů a vyjely v pátek v 6 hodin ráno autobusem, který nás zavezl z Fryštáku až do Prahy. Odvezly jsme své věci do Kobylis, kde se vše chystalo na setkání Mladých mamek, a potom jsme vyšly na procházku po Praze. Večer jsme se vrátily hodně uchozené, unavené a hladové. Čekalo nás neoficiální přivítání, chlebičky, víno a vše, co teče... A to všechno nám nosili a starali se o nás chlapi ze Starých pák, které setkání pořádaly. Takže zatím co oni obsluhovali, my jsme jen seděly, jedly a vykládaly.

Ráno jsme šly na snídani, kde došlo k, tentokrát již oficiálnímu, uvítání. Dostaly jsme jmenovky a tašku, do které nám dávali různé letáky, čajičky, hračky, a přitom měl Dědek mnohé průpovídky. Potom jsme si sedly a dostaly snídani, jak se říká, až k nosu. No, bylo to báječné, nemuset se starat...

Po snídani bylo povídání s hlavním kostem – Rút Kolínskou – která je zakladatelkou Mateřských center v naší republice. Pochází z rodiny evangelického faráře, její manžel je akademický malíř a mají pět dětí. Mateřská centra začal vznikat v Praze v roce 1989 a nyní jsou rozeseta po celé republice. I u nás ve Fryštáku je malinký odštěpek MC.

Ve 12 hodin byla mše svatá s otcem Karlem Herbstem, který zavzpomínal na svou maminku... Jelikož nám už kručelo v břiše, tak jsme šly na oběd, který nám uvařily, a opět nás skvěle obsluhovaly, Staré páky. Měly jsme polévku, hranolky s kuřecím závitkem, kávu se zákusky – prostě úžasné...

Následovala menší přestávka a po ní hned další program, který si připravili Dědek a pan Popelka jako vychovatelky z dětského domova. Vybrali si tři mamky a přidělili jim děti (Staré páky). Musely plnit úkoly, které dělají mamky dnes a denně, jako např. zpívat a tancovat s dětmi, krmit je, umývat, převlékat, hrát si s nimi... To vše hodnotila porota, složená z vybraných mamek v čele s předsedou o. Karlem Herbstem. „Paní vychovatelky“ nám při plnění úkolů dávaly rady, jak se chovat k dětem když zlobí při jídle, při oblékání... Porota vše vyhodnotila a nakonec mamky ve všem obstály. Aby ne – vždyť je to jejich každodenní práce... Všechny měly devět bodů a dostaly dárky. Ostatní mamky se moc bavily, neboť když něco komentují Dědek s panem Popelkou, tak to nejde se nesmát.

Asi okolo 16 hodin program končil a než mamky odjely, dostaly kytičku a balón (pro děti).

Staré páky měli moc dobře připravený program a za to jim moc děkujeme, neboť to nebyl čas promarněným ale příjemně naplněným duchovním slovem, humorem a povzbuzením. Všem se na setkání moc líbilo a už se těšíme na další, které by mělo být příští rok u nás ve Fryštáku.

Díky!

Markéta Zelinková

Kalendárium

červen 2005

- 4. 6. Památka Neposkvrněného srdce Panny Marie
- 5. 6. 10. neděle v mezidobí
- 11. 6. Památka sv. Barnabáše, apoštola
- 12. 6. 11. neděle v mezidobí (bl. Josef Kowalski a druhové*)
- 13. 6. Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
- 15. 6. Sv. Víta, mučedníka
- 19. 6. 12. neděle v mezidobí
- 21. 6. Památka sv. Aloise Gonzagy
- 23. 6. Sv. Josefa Cafassa*
- 24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 26. 6. 13. neděle v mezidobí
- 28. 6. Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
- 29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
- 3. 7. 14. neděle v mezidobí

* významné svátky a události pro Salesiánskou rodinu

Co, kdy, kde?

KLUB MAMINEK

- 14. 6. Povídání s otcem Emilem
- 21. 6. Poslední setkání v tomto školním roce – v případě pěkného počasí se sejeme na hřišti u DISu

PRÁZDNINOVÉ AKCE NA DISU

- 1. - 3. 7. Mandaly
- 5. - 10. 7. Dunajec – letní vodácká pohodička
- 8. - 14. 7. Ohře
- 10. - 16. 7. Vysoké Tatry
- 17. - 23. 7. Alpská trojkombinace
- 30. 7. - 6. 8. Středověk
- 7. - 14. 8. Expedice „ZZ“
- 14. - 21. 8. Dolomity
- 20. - 24. 8. Velký sen

Více informací najdete na internetových stránkách www.disfrvstak.cz

Dětský den na Skalce

Již tradičně se letos konal „dětský den“ na Skalce. Tentokrát byl v neděli, protože sobota byla pro většinu organizátorů už obsazená. Nicméně přípravou na tuto událost byl táborák na hřišti. K poslechu i zpěvu opět hrála zlínská skupina HORIZONT, jejíž doménou je hudba ve stylu country. Tentokrát ale účastníci vydrželi „jen“ do půlnoci. Večer byl fajn, ale tropické vedro bylo únavné pro všechny.

Příprava hřiště na soutěže začala ihned po obědě, navzdory sluníčku, které to tentokrát svými paprsky opravdu přehnal. Všichni kolembydlíci soustředili své slunečníky a skládací altánky na „výrobu“ stínu na hřiště. O výzdobu a soutěže se postarali starší děti úplně sami. Dospěli už jen „jistili“ technické věci jako občerstvení, hudbu, posezení a táborák.

Děti si kromě soutěží vyzkoušeli novou atrakci dětského hřiště – nový svépomocí vyrobený ping-pongový stůl. Po soutěžním odpolední a čerstvých špekáčcích si ti odvážní vyzkoušeli i rugby, ale nakonec zvítězila vybijená a fotbal. Takže příští rok zase AHOJ!

-FK-

Doplňovačka na červen

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V

S Pánem Bohem buď zadobře, d'ábla nepohněvej... (dokončení v tajence)

1. černí koně	11. vychvalovat
2. svatba	12. tulák
3. vévoda (zastarale)	13. dávat výstrahu
4. malý vůz	14. nepříjemně ječet
5. krabatit (čelo)	15. přehlídka nového zboží
6. jásati	16. brodivý pták
7. darovat	17. žalář
8. velcí páni (magnáti)	18. cvik na hrazdě
9. zářez	19. malé verše
10. zarostlí muži	

Tajenka z minulého čísla: ... přišlo jaro přišlo – už je tu zas máj

připravil: František Zálaha

- ☺ „Pane doktore, jak dopadla moje operace?“ - „Ale já nejsem doktor, já jsem svatý Petr!“
- ☺ „Jste věřící?“ - „Ne, jsem ateista.“ - „Opravdu?“ - „Jako že Bůh je nade mnou“
- ☺ Ve vlaku sedí kněz, řeholnice a dva zástupci alternativní subkultury. Kněz má ruku v sádře. „Co se vám stalo, otče?“ zeptá se řeholnice. „Uklouzl jsem ve vaně,“ odpoví kněz. Jeden ze zástupců alternativní subkultury se obrátí na druhého: „Hele, vole, co je to vana, vole?“ „Já nevím, ty vole, copak jsem katolík?“

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Vyšlo 4. 6. 2005 v nákladu 230 ks.